

[Finansministeren.]

konservativt Blad, i Forbindelse med denne Skatteudskrivning vedblivende taler om Skatteplyndring. Har man sagt A, maa man i en Situation som denne ogsaa sige B og erkende, at vi er inde under Forholdenes Tryk og maa bøje os derfor. Jeg anerkender, at det konservative Parti har gjort det, men jeg synes, som sagt, at man skal gøre det helt og fuldt.

Det ærede Medlem Hr. Lange mente, at det egentlig er en uanstændig Behandling, dette høje Ting er ude for, derved at man i den tolvte Time før Paaske fremlægger dette Lovforslag her. Jeg erkender, at der er levnet Tinget meget ringe Tid til Behandling af Lovforslaget. Det har imidlertid nu i næsten 4 Maaneder været behandlet i det andet høje Ting, hvor jeg i meget, meget stor Udstrækning har deltaget i Udvalgsarbejdet, og jeg ved, at Udvalgsmedlemmerne har staaet i stadig Kontakt med deres Partier, de har Gang paa Gang søgt Vejledning hos deres Partier og givet Oplysning til deres Partier. Jeg skulde tro, at ogsaa det ærede Medlem har været ganske vel orienteret med Hensyn til det Forslag, der foreligger her i Dag, og det tror jeg i det hele taget gælder ærede Medlemmer af dette Ting. Det samme kan jeg sige til den ærede Repræsentant for Bondepartiet, idet hans Parti har haft et Medlem i det paagældende Udvalg. Naar alt kommer til alt, er der ikke saa megen reel Grund til denne Beklagelse, som der, naar man tager det ganske formelt, tilsyneladende kunde være.

Anstødsstenen for det ærede Medlem Hr. Lange er jo Brugsforeningsbeskatningen. Naar det ærede Medlem nu siger, at det Lovforslag, der her foreligger, ingen Løsning er, beklager jeg denne Stilling fra hans Side. Det ærede Medlem har været en meget vanskelig Mand i denne Sag, lige siden den blev rejst i det Udvalg, der har været nævnt, og hvori det ærede Medlem selv havde Sæde. I dette Udvalg blev der fremlagt en Skitse, et Udkast til en Brugsforeningsbeskatning, der helt igennem var overensstemmende med det Forslag, som var indeholdt i det Lovforslag, jeg fremsatte i November Maaned. Angaaende dette Udkast, som blev udarbejdet i et Underudvalg inden for det paagældende Udvalg, udtalte samtlige Medlemmer af Underudvalget, herunder det ærede Medlem Hr. Lange, at de kunde tiltræde det som et egnet Grundlag for Udarbejdelsen af et Forslag om en særlig Andelsbeskatning, og man henstillede derfor, at et

saadant Forslag blev udarbejdet og forelagt det samlede Udvalg.

Naar det i det andet høje Ting af Det konservative Folkepartis Ordfører er sagt, at det Forslag, som jeg i Efteraaret fremsatte, nærmest var at betragte som en Spøg, er Forholdet altsaa det, at det ærede Medlem Hr. Lange selv fuldt ud har været med i denne Spøg. At det maaske for hans Vedkommende var en Spøg, er muligt — derpaa kunde det jo tyde, at inden Udvalgsarbejdet var færdigt, opgav det ærede Medlem sit Medarbejderskab i Forbindelse med dette Udkast og fremkom med et andet Forslag, det saakaldte Købmandsforslag, der gik ud paa, at Reglerne for Personbeskatningen skulde overføres paa Brugsforeningsbeskatningen.

Jeg betegnede, da jeg anbefalede det foreliggende Lovforslag her i Formiddags, denne Fremgangsmaade som irrationel, og jeg er ikke den eneste, som har set saaledes paa det nævnte Forslag. Jeg kan saaledes fremføre, at den ærede konservative Ordfører i Folketinget, Hr. Korsgaard, da han rejste Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde finde et Grundlag for en rimelig Beskatning af Brugsforeninger, føjede til:

„Jeg vil ikke give Udtryk for, at jeg finder det rimeligt, at en Brugsforening, omfattende en stor Række Personer, uden videre beskattes efter Reglerne for personlig Beskatning.“

Senere hen erklærede den ærede Ordfører, at han i Virkeligheden var af den Mening med Hensyn til Brugsforeningerne, at de nærmest hørte hjemme under Selskabsbeskatningen. Heri er jeg ganske enig. Men det ærede Medlem Hr. Lange fastholder jo fremdeles i sin Argumentation det Synspunkt, at man her har med Forhold at gøre, der naturligt kan sammenstilles med Personbeskatning. Det gør det ærede Medlem, naar han sammenligner de Skattebeløb, som betales af en selvstændig erhvervsdrivende, med de Skattebeløb, som betales af en Brugsforening. Den Indkomst, som fremkommer for en selvstændig næringsdrivende, er først og fremmest vel en Indkomst, der er baseret paa hans personlige Arbejde og ledende Indsats i Virksomheden. Men de tilsvarende Udgifter i en Brugsforening maa paa samme Maade som i et Aktieselskab betales til den Medhjælp, man har. Det er ogsaa i den Betænkning, som i sin Tid blev afgivet, paavist, at naar man sammenholder, hvilke Indtægter der som Helhed oparbejdes i en Brugsforening, hvilke skattepligtige Indtægter der oparbejdes i Form af Lønninger, afviger de ikke væsentligt fra de